

קרב:

עין משפט
נר מצוה

ב א מתי קייט מתי
 לישות ה' י קנה עשן
 מה טושיט אלהי מ' קיב
 טקף א:
 נ א ב מתי קיב מתי
 נחלות הלס א קנה
 עשן לו טושיט מתי מ' רש
 טקף נ י מ' רש טקף מ':
 נ א ב מתי טש ה' א קנה
 עשן לו טושיט מתי
 מ' רש טקף א:
 נ א ב מתי טש הלס א קנה
 טושיט מתי מ' רש
 טקף א:
 טש טקף א:

רבינו גרשום

[illegible][illegible]

(א) נראה דל"ל ואחד סבת לנחלת

יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא

סתר: ואחר כך מחלוקת הוא ואין הלכה בפתם. תימה נהי נמי
 דלא חשיב סתם גמור מ"מ אהני הא (ו) דחשיב כרבים
 וחשיב רבי יוחנן דרביס לגבי רביס ואכול להיות הלכה כמותו דהא
 רביס מסכת ביצה דף ג. (סז) ויכול לגבי שבת סתם לן מנה
 כ"ד"ס דהקן מחמדין את הדלועין כו'
 כ"אע"ז דסתם ואחר כך מחלוקת הוא
 דפליג עליה רבי יהודה דקמני רבי
 יהודה אומר אם לא היתה נבלה
 מערב שבת אסורה לזמלא דלכל
 הפסות סתם היה (ס) כרבים לגבי
 יחיד ושמה גרע טפי כשלין מחלוקת
 כסמון דלכלא למימר דהדר היה
 רבי מן הסתם ממה שסתם (ז):
 תימה

מתני' אחד הכן ואחד הכת בנחלה אלא ^אישראל נטל
ואינו נוטל פי שנים בנכסי האם ^בוהבנות זונות מנכסי ה
האם: **גמ'** מאי אחד הכן ואחד הכת לנחלה אילימא
תנן ^אבן קודם לבת כל יוצאי יריכו של בן קודמי
אמר רב נחמן בר יצחק הכי קאמר אחד הכן ואחד
כבמוחזק הא נמי תנינא ^בבנות צלפחד נטלו שלשה
אביהן שהיה מיוצאי מצרים וחלקו עם אחיו בנכסי חפז
אמר רב פפא הכי קאמר ^אאחד הכן ואחד הכת נותן
נמי תנינא ^בושהיה בכור נוטל שני חלקים ועוד מאי
הכי קאמר אחד בן בין הבנים ואחד בת בין הבנות א
דבריו קיימין כמאן בר' יוחנן בן ברוקא הא קתני ל
ברוקא אומר אם אמר על מי שראוי ליורשו דבריו
ראוי ליורשו אין דבריו קיימין וכי תימא קא סתם לן
סתם ואחר כך מחלוקת היא וסתם ואחר כך מחלוקת
מאי אלא אלא אמר מר בר רב אשי הכי קאמר אחד
בנכסי האם ובנכסי האב ^אאלא שהבן נוטל פי שנים
נוטל פי שנים בנכסי האם ת"ר ^בלית לו פי שנים
אומר פי שנים כאחד או אינו אלא פי שנים בכך

במועטין נאקום צוויי שטעט יורשין אהרן הכהן. אהרן גיב נאכט
מינאלי ירון מתוקן מנכאלי עד דחלקתן לגורבין (אבותיו נצח: גמ' דירושא כ
לכא כו'. והכל אהרן גיב נאכט) ועוד מתא אהרן דהא טובא קא פירך ליה
א"ר נתנן בן יצחק גיב קאמר דאין בן ואהרן הכהן. במקום שאין בן
א"ר ביה ביה ש' אהרן יורשין אהרן שטעטן ער נאכט במקום גיב נאכט ליה דהא
אין אהרן גיב נאכט יורשין אהרן מה שהיה ראוי אהרן לירש אילו היה קיים:
ואע"ג דהיה ליה ראוי גיב ללפחד אהרן דאפי' אם מת בחי' חסר קא
דמתי' מידי אלמא בת אהרן אהרן לא גיב במקום שאין בן. והוא
כן קודמין לבת דמהאט שטעט דאפי' בת בן יורשא נאכט וכן דאפי'
איהא אלף מעוראד דבנות ללפחד יוחא ליה לאפשי' דמפשי' ר' עובד.
מתא אהרן הייך מוסב על הראשון הא לא קחני ברשא דנכסי האב ו
לנכסי האם שכן כו' וכיון דירשא קאמר דאב ונת שוין לא היה לו לשטן
שהבן נוטל פ' שנים אהרן לא הבא ויהא ניוזת הן הנכסים אהרן לא
יוזמי אלא: אלא אהרן לא פסא כו' ור' פפא דמי קשי' ליה אלא דא
אחא לתרזי ולקומה בענין אחר דלא תקשי מההיא מתני' דלעיל. ומההיא
ובן כולם: אהרן הכהן ואהרן הכהן. במקום שאין בן נוטלין חלק בדורת
ירמי' חלק בדבורה ודפדפרישית בפירקין דלעיל (דף קטו: ד"ה ושהיה גיב
הא שמי' תינאי). שהיה ללפחד בכור ואפי' שמת בחי' חסר עטלו דנחיתו
לנכסיה אהרן אהרן הכהן ואהרן הכהן נוטלין חלק בדבורה דכין דלא הוקן
אחרי' כן פשיטא דירשוהו בניו הן חלק פשיטתו הן חלק בדבורה:
במיפא בין נכסי האב לנכסי האם: אהרן כן בין הנכסים. ולא אחר בין
ועד שיתן לו בגלשון מתנה לא ק"י כדחתן בפירקין (דף קל:). בת
הואיל ובר ירושה אהרן נאמלת ופסקא לן [סע] מזכיר הנחיל את בניו (ירושא כא)
האב להנחיל כל הנכסים לאחד מן האחים וכן לאחת מן האחיות היכא ד
שהרבה ים סתם ואח"כ מחלוקת בגמרא שנתחלה ראה את דברי התנא
אלא: אהרן הכהן ואהרן הכהן. במקום שאין בן שוין נכבים האם לירש חלק
ירושא הנכים בין לענין הבנות חלק משני דברים לענין חילוקין בין נכסי
נוטל פ' שנים נכבים האב ולא נכבים האם דלפני ירושה הכהן
בין נכסי האב לנכסי האם דאין בת נוטלת בדבורה כדדרשינן בספרי (תא
ועוד חילוק אחר שבה ניוזת בן ומיורו הכהן שוה לענין מונוט
בין ניוזת נכסים מועטין דאב: פ' שנים אהרן. כנגד אהרן מן האחים
ונוטל בדבורה פ' שנים (א) בכל הנכסים. שנוטל פ' שנים בכל
שם אחד שכאין שם אלא בכור ופסוק נוטל פ' שנים (א) בכל הנכסים

חלוקת היא הרבנות סלידי עליה דר' יוחנן בן ברוקא וכל סתם ואתר כן מחלוקת אין דלכה כסחם, יעוד
 מי קאמר מהני' אתר אחד וזאת דתב' במקום שאין בן שוין בנסבי' האם יו' דאמאי לעיל בלי' אסר' מי
 כאחר: אתה אמר' מי שנים כאחר אלו אינו אלא מי שנים בכל הנכסים, דמצי' למיטען בבכור' מי שנים
 לפי מה דחוקים דר' אשי ברי', זו חבר גדול וזו' יאזינו טעול' מי שנים בנסבי' האם, גדלמאי לעיל וכו'.

כָּפִיב מַרְס. כִּי־הוּסַע וַיֵּשׁ: **וְכָפִיב מַרְס.** כְּשׁוֹמְעִים: **כַּחֲמַל.** קוֹדֶשׁ שָׂמַח לֵד יְהוֹשֻׁעַ פִּירוּמִיָּה דּוֹמִין לְמַרְס יִבְשָׁן וְרַעֲיָה כְּמַרְס יִבְשָׁן לֵי שִׁמּוֹן: **וְלַכְסוֹף.** כִּשְׁמַח לֵדוֹ פִּירוּמִיָּה מִסְרִיחִין מַרְבּוֹ שִׁמּוֹן כְּמַשְׁמֵרִין אֲמֹן יוֹמֵר מַדְלִי וּמַעֲלִיטָא הִיא מִשּׁוֹס שׁוֹמֵן חֲכוּמָה שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ גִּרְס: **וְאִיכָא דְאִמְרֵי כַּחֲמַל.** פִּירוּמִיָּה מִסְרִיחִין: מַרְבּוֹ שִׁמּוֹן וְלֹא הִי מִשְׁתַּמְרִין וְגִרְמִינָתָא הִיא וְלַכְסוֹף פִּירוּמִיָּה דּוֹמִין לְמַרְס כְּלוּמַר שֶׁלֹּא הִי שְׁמִינִין יוֹמֵר מַדְלִי אֲלֵא כְּמַדָּה שְׁטִיבִין לְהִיכָסֵּס אֲלֹאֵל מִתְקַיִּימִין טוֹבָא וּמַעֲלִיטָא: **לֹאֵל כִּאֲשֶׁר דְּבַר מַשָּׁ.** וַיִּכֵּן דְּבַר כְּמַדְבִּי: וְלֹא אֲמֵן אֵת אֲחֶרֶךְ אֲשֶׁר דָּךְ כֵּן וְלִנְנוּ חוּ הִיא אֲחֶרֶךְ שֶׁדָּךְ כֵּן מְדַרְשִׁין כְּמַדְבִּי: וַיִּבֶּעַ עַד

חבריו) מלמד שנשחטו כלב על מערת
קברי לדיקים שנחברו והסתגל שם
לפי המקום שנילוהו מעל מרגלים
שלא יבט (ה) צהק עמה: עיר מקלט
הוא. כדמצי ביהושע (וכא) ולכני אלהי
הכהנים נחמו את עיר מקלט הרוצח
את חברו ולא מגרשים: פירושה.
כפרים ודורות שסביב להעיר חוזה
למרגש: **בגמ' א**חד הכן אחד
הכס כו'. כולה מפרש בגמרא: **א**לא
שכן כו'. בגמ' מפרש מאי אלה:
ואינו נועל פי שנים בנכסי האם.
כדדרשין לעיל (דק קא): ולא משפט
הבטוחים משפט הכבורה לאיש אבל
לא לאשה: והבטוח נוטות כו'.
בנכסים מועטים ולא הבטוח כדעתן
לקמן בתחלת מי שמת (דק קלט): מי
שמת והיה צדק בטוח ונעמו כותב שהבטוח
מרויח הבטוח יירשו והבטוח חוט
בכס מועטין הבטוח חוט והבטוח
ישאלו על הפתחים: ואינו נוטות
מנכסי האם לא בחריביו ולא

בן נעונוס בתנאי כחובה שכן כחב לאסחו בן נעוקן דיהיון
הדדי. בת במקום פן תירע עם הבן: והפסן. ללא ירמון כי הדדי: בן קודם
 אל שייך למינר ועוד אלל היכא דפירכא בתרייתא עדיפא מקמייתא:
 וכן בגמלה לטול מה שהיה ראוי לאביהו כלילי הוא מוחזק לו דבן בן
 ויפקא לו קטור. מוכן אין לו ומגדל פ' עיין עליו ואין לו בת נמי עליה אלמלא
 מי **תניא**. דבנות אלפחד נעלו חלק הראוי לאלפחד אביהן בנכסי חסד
 מהרי' דנעלו בנתיי חלק הראוי לו אילו היה קיים דהא לא מפליג מהא
 הדיו' דהוא מצי למימרה לא מהי תנא ויפל דף קטור. וכן יולא ירבו
 ר' ראוי לאמה שהרי מת אביה נמי וקטור ואפי' יורשת וקטור במקום
 אפי' תאמר דמשום סיפא קמי' רישא שרואה לתת חילוק ביניהן בסיפא
 פ' האם שוין לתימי בסיפא אלל שדבר זה י' חילוק בין נכסי האב
 בסיפא לאמה דלכא ולא אלל חילוק בין לבת והכי ה"ל למינא חסד
 ה': **ה' ועוד מאי אלל אלל אמר בר פפא בר**. וכן בגמלה דגס' מהי
 קמין ואיהו לא נא לתרך האי אלל אלל קמייתא הא נמי תניא
 הא ממתי' דלקמן דמקשינן לרב פפא מיהא אחי' לא הוא מסקי אדעתיה.
 ויהיו אע"פ שמה בחי וקיום דרי היכי דיתרי חלק פשיטותה היא נמי
 ממתי' דבנות אלפחד והבדתי ראיה בגמרייתא דבכורות ומגמרת ירושלמי.
 וכן בכורות שם חלק פשיטותה ושבתה חסד ואפי' אלפחד לא היה גרף
 חלה מדי יורש הבכור חלק בכורות דאין כאן ראוי כלל וכשמה הבכור
ועוד מאי אלל. מי דבר עדיין למעלה בנכסי יורשת הבת אין חילוק
 הבנים דליו יכול לעשות יורש דתמנה הוא על מה שכבוד בתורה
 בין הבנות. וכן אין לשון **אמר ירש בר נכסי דבריו קיימין**.
 שמחיל לבניו כל מה שיראה. והיינו דקמי' אחי הבן ואחד הבת דיין שיהי שיוכל
 אין בן: ויפריכין כמאן כרבי יוחנן בר **ועוד מאי אלל**. דאפי' אם תאמר
 יהא ויתמנן ואח"כ חזר בו פירשו ומשנה לאשונה לא זוהי מקומה מהא
 חלקן: ונכסי האב. שאין חילוקין בין נכסי האב לנכסי האב בין לענין
 האם לנכסי האב דהיינו בכורה ומוזון כדמפרש ואזיל אלל שהבן הזכר
 חילוק בין נכסי האב לנכסי האם אלל לענין יורשת הבת אין חילוק
 ויולדו לו בנים (וגדס' כל) הבנים בתורה הוא אף הבנות בתורה הוא
 נעול שיהי יורש האב והיכא דאין לו מה לירש אפילו מונוות אין
 נטיל פ' שיש שאם היו חמשה אחין חולקין הנכסים בששה חלקים
 ודין הוא. דפי שנים אחדש שחלקו יאה עם ה' אחין דומה לחלקו
 יום ממה נפשך דפי שנים כחדה הוא וגם פ' שנים בכל הנכסים:
 וכו'

ס"ד מצוית למימך דסחם לן תנא הלכא כר' יוחנן בן ברוקה הא דקתני אלא שהבן נוטל היכי נפיל בהא ל' ול' אלא: לת' ל'. לכבודו: מי שנים כאחד שאם היו ל' י"ג בנים וחילוקי דנכסים בי"א חלקים נוטל הנכסים של אבא הבו ל' בין בקרקע בין בשאר נכסים: ודין הוא. דלא יתבינן ליה אלא ש' שנים כאחד

מסורת הש"ס

(א) מכות י. (ב) וכסודות נא. (ג) ולעיל קטו. סחיכות ג. (ד) ולעיל קטו. (ה) וסס. (ו) דף קל. (ז) ודכרס אל. (ח) וסוטה לו. (ט) וכמדכר יג. (י) ודכרס נא. (כ) וכסילה חירצו כמ"ס רשבים כאן וע"פ חס"י יבמות מד. ד"ה ודלמא.

תורה אור השלם

1 ויקברו אותו בגבול
נחלתו בתמות חורס בור
אפרים מצפון לדר עשש
שופטים כ
2 ויתנו ללכלל את חזקת
כאשר דבר משה וירש
משם ששליה בני
הענק
3 ואת שדה העיר אכ
חזקתו נתנו ללכלל כי פנהו
באחוזת
4 כי את הכתר כי שש
יכיר לתת לו פי שנים בכל
אשר יקצא לו כי הוא
ראשית אנו לו משפט
בכבוד
דברים כא ז

הגות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

פרורורא. כפרים ומזרח
המקומות ויה ינקולת על
שמה נחמ לכלל ויחזקו י
ואינו נרשל ויש שנים
בכנס האם. וכסי מלח
בכורחא ועד רשש מלח
בן קורח לבח. ראוין קורח
לדענא אחמו לירש את יעקב.
כן כן יציל לירש את ראוין.
אם את ראוין קידחין ראוין
אחמו לירש את יעקב. כנו
כן ראוין חרן כן קורח
לדענא לירש מסי יעקב. כן
כן חרן כן נע עד אלה דור
כנו קידחין לדענא ויעד
קס. כנו בלחמח נחל
שלשה חלחחין ראוין
קנו. כ' יוחנן בן ברקא
אומר. ראוין קל ח.
הכח.